

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy**, so sídlom v Trnave, Hollého 10, IČO: 00 419 702, zastúpenej advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Rajska 15/A, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. Viliam Karas, PhD., proti žalovanému **Slovenskému pozemkovému fondu**, so sídlom v Bratislave, Búdková 36, IČO: 17 335 345, o **vydanie nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12 C 178/2006, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2013 sp. zn. 6 Co 145/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením z 3. apríla 2013 č. k. 12 C 178/2006-915 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania 2 069,06 EUR, a to na účet právneho zástupcu žalobkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oboch účastníkov uznesením z 30. septembra 2013 sp. zn. 6 Co 145/2013 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania 1 878,55 EUR

do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil a priznal jej náhradu trov konania v ňou špecifikovanej výške. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom a vadou konania vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., ku ktorej malo dôjsť nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o trovách konania, proti ktorému je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená priamo zákonom, a to ustanovením § 239 ods. 3 O. s. p.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však

existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom tým, že uznesenie odvolacieho súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd stručne a jasne vysvetlil svoje právne úvahy, ktorými sa riadil pri priznaní a vyčíslení trov konania, zrozumiteľne uviedol, ktoré trovy považoval za opodstatnené a priznané trovy aj podrobne špecifikoval. Osobitne na strane 7 odôvodnenia uznesenia objasnil svoj právny záver v otázke určenia základu trov právneho zastúpenia, čím dal zároveň odpoveď na rozhodujúcu odvolaciu námietku žalobkyne týkajúcu sa toho, či predmet konania je peniazmi oceniteľný. Z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia relevantných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Za porušenie základného práva zaručeného týmto článkom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne.

Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie uznesenia správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, a ktoré žalobkyňa predovšetkým namietala, nebola pre dovolací súd právne relevantná. Správnosťou právneho posúdenia veci sa totiž dovolací súd vzhľadom na zákonom výslovne vylúčenú prípustnosť dovolania proti uzneseniu o trovách konania zaoberať nemohol, a teda ani nezaoberal.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnil.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. apríla 2014

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková